

„Пам'ятайте про Ялту!..“

В. ЛІМЕН

Психоза війни в Європі

Такими словами відізвався до відомих представників Об'єднаних Держав...

скають на цілу Західну Європу. Ялта дала росіянам змогу стати сильною ногою на Балканах...

В усій Європі наві тільки й говорять, що про війну. Але, не зважаючи на це, самі європейці до війни не готуються і думають лише про те, як пережити той час...

ного знищення. Вже перел самим моїм від'їздом один з найбільше відомих літераторів запитав мене, чи міг би я заповнити його, що США захищатимуть кордони Франції...

є Далекій і Середній Схід, може забути про те, що війна, де б вона не почалася, охопить, безумовно, її терени зруйнованої вже Європи.

Кожен, хто трохи знав большевників, хто пам'ятав про повсюдення України червоними росіянами, той ні на хвилину не сумнівався, що це, що сталося в ній, тобто повне скомунізування тих держав, не статися мусить та що це тільки справа кількох чи кільканадцяти місяців.

Якось так дивно збіглися події, що саме тоді, коли генеральний секретар ООН закликав Америку та Британію пам'ятати про Ялту, одна із жертв ялтських пертракцій — Болгарія переживала найбільше потрясаючу подію своєї історії.

Поводі стає шораз яснішим, що лише Америка, і тільки вона спроможна заспокоїти цей паничний настрій, що є головнішою перешкодою для усталення миру й відродження Європи.

Далі він запитав мене: невже Америка, що має монополію атомової бомби, не має наміру оголосити превентивну війну. Замість відповіді, я з свого боку запитав його: скільки часу, на його думку, потрібно, щоб американці вдарили атомним зброям по всіх найважливіших пунктах Росії і то з вирішальними наслідками.

Засіб запобігати цьому, мені здається ясно, що перше-ліпше порушення кордонів вважатиметься як акція війни, і що в цьому питанні використання права вето неприпустиме. Це, безумовно, допоможе припинити паничний настрій.

Що хотів тими словами сказати генеральний секретар ООН, голі доклади збагнути. Мабуть, хотів вказати на колишню солідарність трьох великих держав в часі конференції в Ялті на початку 1945 року.

Болгарська трагедія — це немов символ той загальної трагедії, яка зависла над державами середньої Європи, над сателітами Сталіна та над Україною.

Ці розмови виявляють існування психози війни. Вся Європа поза російською орбітою охоплена страхом подвійним. Поперше, це те, що Америка не хоче діяти рішучо й ефективно тепер, ще до того, як червона армія посується на захід.

Велика і могутня була організація російських соціалдемократів у Росії до часів першої світової війни. Її головним тереном діяльності була Польща, Литва та Україна.

Проте цього не досить. Треба також сказати, що ми (американці) в разі потреби будемо примушені використати наші надзвичайно переважні сили.

З російської емігрантської преси

(Нова Росія—Конгрес «Бунду» в Брюсселі—Кінець Чеченсько-Інгушської Республіки)

Та майже такій самій екіп, як Трігне Лі на засіданні Асамблеї Об'єднаних Держав: „Пам'ятайте про Ялту...“ клич також ґрунтовний та різкий серед американців знавців Советської Росії, відомий журналіст Вільям Г. Чемберлен у своїй новій книжці: „Європейські побововище“.

Вже сама трагедія болгарського народу є живим та переконливим доказом, що не Трігне Лі, але В. Г. Чемберлен має слушність, коли, представляючи дійсне обличчя Ялти, він немов піддає раду звільнювати Ялту та дати волю народам.

Стара російська еміграція завжди відносилася вороже до українців і Української Держави. Чи візьмемо першу еміграцію—від Делікіна до Керенського, чи другу з її плююнами статтями як Проіпова в „Слові Польським“ на Фраймані чи Чухінова в „Огнях“—то лінія їх однакова — тваринна ненависть до українців.

Група „демократических русских невозвращенцев и эмигрантов“ з Європи випустила проєкт програми і помістила його аж в американських часописках. Помістив його в „Соціалістическій Вестник“ в Нью-Йорку. Програма та має мету—приготовити народи Росії на той момент, коли національна революція сине большевицьке ярмо.

тільки почати ідейну працю в Америці.

Двоє будь-що-будь відповідальних політичних діячів знаєє цей самий клич, одначе розуміють його вираз протидією. Трігне Лі, бувшию ворацьким соціаліст та міністер, бажав би Ялту скомунізувати і ставити її як взір до наслідування теперішнім розсвареним світовим потугам.

Проте це, ніяком протиземне, оцінювання ялтських договорів двома людьми, доволі зближеними до соціалізму, є тільки доказом того дурного замішання, яке охоплює навіть людей ідейних та правдивих прихильників демократії.

Перший артикул каже: території і народи, що виходять тепер в склад Советського Союзу, творить „Російське государство“. Воно є „союзне государство“ рівноправних братських народів з демократичним устроєм.

На конференції було 56 делегатів від 14 країн, між ними делегати з Польщі, Франції та Америки. Зменшення членів катастрофальне. З могутньої колаєс організації осталося 3-4 тисячі членів.

В СССР була Чеченсько-Інгушська республіка із столицею м. Грозний. Людності було до півмільйона, колгоспів не вдалося там завести. По горах в аулах були „банди“, що воли більше як 20 тисяч червоноармійців і партійних робітників.

Умова Рузвельта, Черчіла та Сталіна в Ялті стала початком величезного поширення великих Советів в середній Європі та на Балканській півострові. Тільки Ялтська угода зробила це, що інші червоні угоди з Берліном та Вієнним

Не навчилася, як бачимо, нічого ні стара „недіялима“, ні нова підсоветська еміграція. Шкода і на подвійність в рішучості та російська РСДРП (меншевиків). А ба

(За „Нью-Йорк Геральд Трібюн“ від 10. 11. 47 р.) I. С.

